

Δρόμος κλειστός

Οι αλλεπάλληλοι αποκλεισμοί της κυκλοφορίας επί της Εγνατίας Οδού, στο ύψος του κόμβου Παναγιάς στην περιοχή των Γρεβενών, στα μέσα του μήνα, από τους εργαζομένους στην κατασκευή του έργου, το οποίο και εγκατιάστηκε εσπευσμένα για τις... ανάγκες των Ευρωεκλογών πριν ένα μήνα, κατέδειξε την οξύτητα και κυρίως τη μορφή που έχουν προσλάβει τα προβλήματα του κατασκευαστικού κλάδου στη χώρα μας. Ταυτόχρονα, και την αντίληψη που έχουν περι αυτά οι καθ' ύλην αρμόδιοι.

Οι εργαζόμενοι, όπως κατήγγειλαν (και εκ των πραγμάτων επιβεβιώθηκαν), παρέμειναν απλήρωτοι επί μακρόν (4-5 μήνες), καθώς η κατασκευαστική εταιρεία, για λογαριασμό της οποίας δούλευαν, αδυνατούσε να καταβάλει τα δεδουλευμένα, αφού δεν της είχαν εξοφληθεί λογαριασμοί για εκτελεσμένο έργο. Μετά τις κινητοποιήσεις των εργαζομένων και τη συνακόλουθη ταλαιπωρία οδηγών και επιβατών, η «Εγνατία Οδός ΑΕ», αποφάσισε να καταβάλει τα οφειλόμενα (μισθούς, υπερωρίες, αποζημώσεις) και τα ποσά αυτά να παρακρατήθούν από την ανάδοχο εταιρεία, κατά την εκκαθάριση των λογαριασμών.

Και ναι μεν, ο ανυποχώρητος και μαζικός αγώνας των εργαζομένων, στην περίπτωση, στέφθηκε με επιτυχία –και ενδεχομένως να δειξει το δρόμο και σε άλλους που υφίστανται αδίκως ανάλογες απαράδεκτες καταστάσεις– ωστόσο, το γεγονός ανέδειξε το μείζον πρόβλημα του αφερέγγυου κράτους, με τις καθυστερήσεις πληρωμών, φαινόμενο το οποίο τα τελευταία χρόνια έχει πάρει τεράστιες διαστάσεις, τείνει να καταστεί κανόνας της συναλλακτικής πρακτικής του δημόσιου τομέα και να επεκταθεί χρονικά δύναται προηγούμενο.

Κάτι που δεν αρνήθηκε ο πρωθυπουργός όταν δέχθηκε στο debate των πολιτικών εκλογών, πριν τις Ευρωεκλογές, ερώτηση για «το κράτος - κακοπληρωτή», παραδεχόμενος ότι συμβαίνει σε αρκετές περιπτώσεις, δεχόμενος ότι αυτό δημιουργεί αλυσίδα προβλημάτων στις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους και εντέλει στην οικονομία συνολικά. Η παραδοχή από μόνη της, δύνως, δεν αρκεί και δεν αναστρέφει τα πράγματα και, μάλιστα, σε μια περίοδο κατά την οποία η κρίση μαστίζει επιχειρήσεις και εργαζομένους, ιδίως σε τομείς έντασης εργασίας και πραγματικής οικονομίας, όπως είναι ο κατασκευαστικός.

Με το... δρόμο κλειστό, η ελπίδα για ανάκαμψη της οικονομίας οπωσδήποτε δεν μπορεί να περάσει, ούτε ως σκέψη των πολιτών, ούτε ως πράξη. Και αυτό φαίνεται το παραγνωρίζουν κάποιοι.